

Иск, предявен на 7 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело С-87/18)

(2018/С 161/22)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)*Ответник:* Велико херцогство Люксембург**Искания на ищеца**

- да се признае за установено, че като не е въвело в сила до 18 април 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, стр. 65), и при всички положения като не е уведомило Комисията за такива разпоредби, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 90, параграф 1 от посочената директива,
- на основание член 260, параграф 3 ДФЕС да се наложи на Великото херцогство Люксембург периодична имуществена санкция в размер на 11 628 EUR на ден, считано от датата на постановяването на решение по настоящото дело за неизпълнение на задължението за съобщаване на мерките за транспониране на Директива 2014/24/ЕС,
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Съгласно член 90, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС държавите членки са били длъжни до 18 април 2016 г. да въведат в сила разпоредбите, необходими за да се съобразят с тази директива. Тъй като Люксембург не е съобщило мерки за транспониране на директивата, Комисията решава да сезира Съда.
2. В исковата си молба Комисията предлага да се наложи на Люксембург периодична имуществена санкция в размер на 11 628 EUR на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен с оглед на тежестта и на продължителността на нарушението, както и на възпиращото действие на санкцията предвид платежоспособността на тази държава членка.

Иск, предявен на 7 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело С-88/18)

(2018/С 161/23)

*Език на производството: френски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen)*Ответник:* Велико херцогство Люксембург

Искания на ищеца

- да се признае за установено, че като не е въвело в сила до 18 април 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива 2014/25/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година относно възлагането на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги и за отмяна на Директива 2004/17/ЕО (ОВ L 94, стр. 243), и при всички положения като не е уведомило Комисията за такива разпоредби, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 106, параграф 1 от посочената директива,
- на основание член 260, параграф 3 ДФЕС да се наложи на Великото херцогство Люксембург периодична имуществена санкция в размер на 11 628 EUR на ден, считано от датата на постановяването на решение по настоящото дело за неизпълнение на задължението за съобщаване на мерките за транспониране на Директива 2014/25/ЕС,
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. Съгласно член 106, параграф 1 от Директива 2014/25/ЕС държавите членки са били длъжни до 18 април 2016 г. да въведат в сила разпоредбите, необходими за да се съобразят с тази директива. Тъй като Люксембург не е съобщило мерки за транспониране на директивата, Комисията решава да сезира Съда.
2. В исквата си молба Комисията предлага да се наложи на Люксембург периодична имуществена санкция в размер на 11 628 EUR на ден. Размерът на периодичната имуществена санкция е изчислен с оглед на тежестта и на продължителността на нарушението, както и на възпиращото действие на санкцията предвид платежоспособността на тази държава членка.

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 9 февруари 2018 г. — Sociale Verzekeringsbank, други страни: F. van den Berg и H.D. Giesen

(Дело C-95/18)

(2018/C 161/24)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Други страни: F. van den Berg и H.D. Giesen

Преюдициални въпроси

- 1) а) Трябва ли членове 45 ДФЕС и 48 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат в случаи като настоящите национална разпоредба като член 6а, буква в) от АОВ ⁽¹⁾? Последница от тази разпоредба е, че пребиваващо в Нидерландия лице не е осигурено по социалноосигурителната схема на държавата на пребиваване, ако упражнява трудова дейност в друга държава членка и въз основа на член 13 от Регламент 1408/71 ⁽²⁾ е подчинено на социалноосигурителното законодателство на държавата на заетост. Настоящите случаи се характеризират с обстоятелството, че въз основа на законодателството на държавата на заетост, поради ограничения обхват на упражняваната в нея трудова дейност, заинтересованите лица нямат право на пенсия за осигурителен стаж и възраст?